

צבא הסוני - במלוח. לעומת זאת נראית לי דעתו שאין להעמיד חיל האויר
תחת חיל היבשה - כי המטה הנוכחי למעשה חייל יבשה. מציע 3 מסקרים סגנים
למפקד עליון, ולו מטה קטן. אגא ואכא ישרהו בדברים הכלליים - מבנים,
מזון, תחמושת, תיקון רכב וכדומה - גם ח"א וחיל חיס. יש להגביר העצמה של
חיל האויר, כי לגבי המערב זה יהיה העיקר.

22.10.53, יום ה' יב' חשוון תשי"ד

ביום א' בראשית שכוע זה חזרתי רשמית למשרד. בישיבת הממשלה
שנהקיימה באותו בוקר לא הגעתי להרצות על הבטחון, כי כל הישיבה עד
3/2 הייתה המוסה בבירור על סכסוכי הגבולות - הירדן ועבר הירדן.

יום לטני כך (17.10.53) לפני עלותי ירושלימה נפגשתי עם מ.מ.
לשיחת על השנויים והשכלולים בצבא ועל חילופי גברא.

- בערב ההוא נהקיימה החיעצות חברינו על מעשי הגובה וסי יחלים עליהם.
מטה הציע ועדת שרים. הצעתי שהחלה נחלים (במטיבה מוסמכת על העקרון).
התנגדתי לוועדת שרים מיוחדת, אם יש צורך בדיון יש לשחק כל הממשלה.
להחלים צריך על כך שר הבטחון, בידיעה רה"מ ושר החוץ. כך הוסכם.

ביום ג', 19.10.53, נהקיימה ישיבה שניה של הממשלה ובה הרצאתי
על עניני הבטחון, וגם הצעתי חצוהת בשם הממשלה על קיביא. חוצע שדובר

הממשלה ימסור ההצהרה. הדבר לא נראה לי. מפני מטירתו של הרב יוסף -
נפסקה אסמכתא הישיבה.

לאה"צ נישטחתי סוגיות ההצהרה והחלטתי לשדר אותה בערב. משח הסכים
לכך.

ביום ג' בשש אה"צ (20.10.53) הכשכתי וסיימתי הרצאתי על הכטחון
והצבא.

לפני זה בא אצלי ארגוב כ"אותו ענין" - ואמרתי לו שאכתוב סכתב
לחברי הממשלה בהגיע הזמן, וכל חבר שיפנה אלי אחן לו חסכתב לקרוא.
ביום א' פנה אלי גם רוזן. אמרתי לו שלע"פ אין לי מה להביד לו.
אני עובד טוב כחמול שלשום. כאופן אישי ופרטי אמרתי לו שאני מסתלק מהממשלה
ועובר לעבוד בנגב, בארתי לו הסיבות. הוא התחייב לא לדבר על כך עם איש.

- אחמול התייעצנו (מספר חברים) עם גם ובל על חוסר ההענקת
וחוצאותיה. העצה היא כמובן להגדיל הכנסות מנימיות ולהקטין חוצאות. במקום
22 מיליון לחודש במשך 9 החדשים הבאים עד אפריל 1954 נצטוך להוציא רק
17 בחודש. בחסכה חרנים שחקד חוצאו 188 מיליון השנה 171 מ. במשך 9 חדשים
יחיו לנו מהות 32 מיליון. צמצום ההוצאות בלבד לא יפתור הבעיה. מן ההכרח
להגדיל הכנסות במזומנים (מגבית ופלווא אמשר אולי לצמצם ל-5 מיליון
במשך 5 חדשים. מן ההכרח להטיב 30 מיליון נוסטים. גם אם ישיג פלווא של
50 מיליון לביסוס החובות לא תיפתר השאלה בכללה. הטנח עלינו לשלם
100 מיליון חובות.

תקציב כסבי חוץ מהולק לשלושה: 1) חברים לצרכי יצוא 21.5 מיליון דולר. 2) להצרכי פנימיה 137 (בהשעה חדשים נקטין ב-9 מיליון - 5 מיליון שווחים, 2 מזון, 2 המרי גולט ליצור מקומי), 13 להסקעות 37 מיליון (9 חדשים) יש להקטין ההקעות ב-12 מיליון (באופן מוחלט 5, להעביר לשילומין 8 מ"ח הקטנה 22 מיליון).

במקום 25 מיליון נקטין חובותינו (אם אמסד) רק ב-15 ונגלגל 85 מיליון במקום 75 מיליון.

במקום הענקה של 50 מיליון יש לצמצם 9 מיליון בחצרכות, 13 בחטקה (במועל 2 רק 8), 10 מיליון גלגול חובות, 18 תגדלת חכנסות ממגכית ומלוח.

לפני שנה הכניסו שני מקורות חוץ 90 מיליון (מלווח בארה"ב ומגכית בכל העולם).

- חבוקר נתקבלה טלגרסה מאבן המגלה הלוח מענין הירדן. כל טענות בניקה הם הסוואה. לאמריקא יש חכנית להעביר מי הירדן בעיקר לעבר הירדן ולסוריה ולמנוע מים מהנגב. זוהי גם חכלית נסיעתו של גולסטון.

- שלטום הזמנתי את אהרון סרון ככמר מלל, במ 25, ממקד היחידה המיוחדת. הוא שרת בגדוד 32 של צבי גרמן בחטיבה של אלכסנדרוני. בסוף המלחמה היה מ"פ. הוא נמצע בלטרון.

גדוד של גרמן הסתחף עם חטיבה שבע בהסתערות על לטרון ביוף 25 במאי ושם נטצע. לאחר שהיה בבית החולים חזר למערכת עשרת הימים, בסוף המבצע. הוא עבר אח"כ לחטיבת גולני והיה ממקד יחידה סיור חטיבתית.

היה בקורס מגדים ב-15 באבגוסט 1950 וטייס ביום 1.2.51. היה קצין מודיעין במרכז ובצפון. לפני שנה החליט להמשיך בלימודים באוניברסיטה במדעי מזרח (מקודם למד חקלאות). למד שנה וחוזקן לתפקיד חנוכחי ביולי 1953. רבב אנשיו (מלבד 1-2) הכ ילידי הארץ. סגנו שלמה דוב מכסר יחזקאל. אטטא אחדים הם בני עיר, השאר אנשי משקים (מקבוצים ומוטבים). רבם אנשי שרות חובת בגיל 19 בממוצע. חסרי נסיון.

ביחידה 45 איש, מהם 35 חיילי חובה. השאר הם 4 צעירים מנהלל, 1 מכסר יחזקאל, 1 מחיפה, 1 מח"א, השאר ירושלמים. רובם של חיילי חובה הם בני משקים, ביניהם 3 ממזרע (מפ"ע) ועוד אולי שנים ממפ"ם. מהאגנים בכביש עין כרם - רמת רזיאל. מהאגנים בחבלה, אימון גופני, אימוני שדה במסגרת מחלקת, אימוני עזרה ראשונה, קשר.

הוא מבטיח שאין כלל חשש שיהפכו לפרומסיונלים". אם לאחר התקפות ערביות לא תהיה פעולה - יהרעמו אבל הוא בטוח בהחלט שלא יעשו דבר על דעת עצמם. ישארו ממושטעים. לא החרעמו על שידורי.

- אה"צ בא אצלי בי די רוטשילד ואסחו. באו לו עידה, יחזרו ביום ג'. שוחחנו רבות על צרפת. רוחה של צרפת סרם שכה, אך יש ההגברות. רבע החושבים מבכיעים בעד קומוניסטים. רבע מהם לפחות יעמדו עם רוסיה ולא עם צרפת - אם תקרה מלחמה. מצב ההמון - פועלים, אכרים דלים, פקידים - בכל רע. יש אניות רבה של "אינפורטים".

- בתע' וחצי בערב באו אצלי ס.ס., מאיר עמית והרכבי. סוריה צווחה לחמש הטיבות להכין נשק וקטד. חוכנו גדודי חוהחים וסריון. רק חטיבה אחת נשארה על גבול עיראק. נצטוו להיות מוכנים בכל עד 27 בחודש (בעוד 5 ימים).

עד הבוקר הזה היה מערך הלביון 5 גדודים בקו שביחח הנשק בגדה המערבית. חטיבה נוספת ביריחו. שני גדודים בסביבת אירבד. בעמק הירדן 2 גדודים משוריינים.

במשך היום שנו המערך: מיזרו שתי חטיבות לאורך הקו מגלבוז עד חברון (ששה גדודים) חטיבה רזרצית קרובה למעלה אדמים. גדוד מספר 6 הוחלף בגדוד 7 - נכנס ללטרון וביח אונסח. גדוד זה הוכשר לתקוף ולתפוס הר הצופים. בחמשה הדיעה ידיעה - (Q) - שהלילה הם מתכוננים לתקוף הר הצופים. כסוס שלנו ראה בחמש ורבע 40 מכוניות מובילות חיילים מרטאלה לירושלים. ועוד 20 מכוניות מיריחו לירושלים.

הוועדה המדינית של הליגה נחכנסה אחסול ברסאלה. ההלס להביש חלונה משוחפת - חבל למנוע חרחבת הדיון (בדיוק כרצון מחלקת המדינה).

מ.מ. מכין כסוסים, חוהחנים וסריון - לתקוף גבי סמואל, להסציץ סביבת הר הצופים, להכנס לחברון ולהכנס לנהרים. אמרתי שלא ירחיבו כפת המעולה. אם באמת יתקפו הר הצופים נרכז מעולתנו במגיבות ירושלים.

ביקשתי שדף להזהיר חברי הממשלה שאולי יקראו ליסיבה סחר בשסונח בבוקר (לדעה מ.מ. לא יתחילו המעולה לפני 5 בבוקר). הודעתי לכשה סנכצא בח"א סיטוב הלילה לירושלים. רציתי לראות אותך - אך אי-אפשר לסצוא איש מכסוד החוץ.

- אמתו של האדם היא בחייו ולא בדבריו. משום כך הוא מסמיע חסיד דבריו באזני הזולת, מעשיו הוא לרוב מסתיר מעיני אחרים, רק דבר הנביא, כאש עצורה בעצמותו ו"כלכל לא אכל", מביע אמתו כולו, ואולי עוד לא כלו.

27.10.53, יום ג'

הכנס האמריקני גילוי נהדר של אחרות יהודית ואהבת לישראל - הוטעה נהדרתה של סגן גלון פלד.

אמש חיו אצלי וורבורג, שורץ, מוריס ברגנשיין והנרי בינשטיין. רוצים לאטוף עשרות מיליון לשלם החובות המעיקים שלנו. הלוח הסגבית מיחידים על מנת לשלם במסך המש שנים, החל משנה אחרי המלווה.

- הבוקר היו אצלי הכלליים. הסברתי להם הניכוקים הנמשיים של החלקות והצמחי לקיום הקוצליציה כמו כהוא, בלי הביעות הדעות ובלי שנויים, נימקתי ההנגדות לסגנות. דיברו על לבי להצאר, וטרלין הציע שאסתלק מרוסינה. הסברתי לו שהקוטי הוא דווקא לא ברוסינה.